

Grod wieä die Ev-äs erschtä Weib.

Die Mättär gäht nach Schweifert nei,
un käft für'n Buwä ä Hoaus'n ei,
sie braucht a Schüä, sie braucht a Klädli,
un soau manches no, weil, - sie hat a Mädli,
un die wöllä stolz un nobel sei,
grod wieä die Ev-äs erschtä Weib.

Ja, ja, dös is halt soau,
da kannstä näs dra mach,
kaum dänssä näsmer nei die Wind'l mach,
hat'sä a dar Hoachmuät scho gepackt,
ä jede will die Schänstä sei,
grod wieä die Ev-äs erschtä Weib.

Glückli stäht'sä jetzet in där Stadt,
wenn dar Vaddär a gäbrummelt hat,
värgaßsä is jetzet all die Blach,
bis ar ja g'socht hat, dar lievä Ma,
na ja, sieä versteht's halt a,
wiemärnä brengt soau weit,
grod wieä die Ev-äs erschtä Weib.

Schnall is die Hoaus'n für'n Buwä eigäkäft,
da rennt sä nit vo G'schäft zu G'schäft,
dar tät ja kee soau Anspruch stell,
wieäs die Mädli soau im allgemeinä tän,
immär wöllä die wos extras sei,
grod wieä die Ev-äs erschtä Weib.

Jetzt läft sä rüm, un sücht un sücht,
fast wäsä selwär näsmär wos sä will,
die Bee warn müäd, dar Bauch knärret a,
un alläs für die Mädli, weil die, die sens doch wat,
un wos die Weiwär wöllä, dös muaß a bei,
grod wieä bei där Ev-beim erschtä Weib.

Wieä sä soau nei darä Fanstär glotzt,
un sieäht dös feinä Zeuch da drinn,
da kümmtsä sich ganz glee un armseli für,
un tieäf im Harzä drin, tät sich da ä Stimmlä rür:
" Ach hät ich halt a än Ma, wus nit soau auf'n Gald kümmt a,
gleich tät i nein goldnä Apfel beiß!"
grod wieä die Ev-äs erschtä Weib.

Na endli hat sä g'funnä wos sä sücht,
zwä Klädli, schüä, sou fein un sou schick,
dazu a Schüä, un Strümpfhous'n a,
un manch annärsch Zeug, des muß a no har,
sieä käft un käft un frächt nit nach än Preis,
grod wieä die Ev-äs erschtä Weib.

Owär jetzet, wus ans bezohlä gäht,
un dar Galdsock immär lärär wärd,
da wärd särä doch bislä Angst un Bang,
dös Gald, dös sollt doch noch die ganzä Wochä lang!
Ja, ja sou issäs halt, Hoachmuät kümmt stets vor dem Fall,
un dös bringt sou manches Leid
grod wieä där Ev-än ärschtä Weib.

Dahemm dar Vaddär fengt a gleich äs Schent'n a
un ar führt sich auf wie doll,
doch am Sunntog, wenn ar dann,
mit seinerä Rass spazierä gäht,
hat ar än gröästä Stolz,
un die Fra, die ihr'n Ma ja kennt, secht ganz leis:
" Du, I könnt a widder amal wos Neus gebrauch",
da is ar ruhig un secht ken Ton,
denn ar geit ja doch widdär nach,
grod wieä dar Adam-dar erschtä Ma.